

CODEX AUREUS MEDICORUM DACO-ROMANORUM 1914-1919. UN PANEGERIC PENTRU JERTFA CORPULUI SANITAR ÎN MARELE RĂZBOI ȘI UNIREA DIN 1918

La începutul lunii mai, printr-un telefon, distinsul prof. univ. dr. Vasile Sârbu mă invita la o întâlnire să îmi ofere cea mai recentă carte a domniei sale. Știam încă din anul 2019 că este preocupat și a început documentarea asupra temei contribuției corpului sanitar în epopeea parcursă de România în anii 1914-1919.

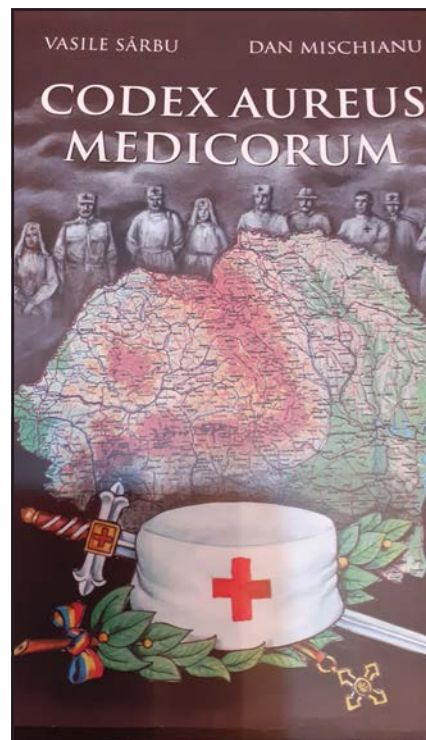
Mărturisesc că am demult o prețuire aparte pentru profesorul Vasile Sârbu. Îl consider UNIC în corpul marilor medici ai României din toate timpurile. Faptele domniei sale pentru comunitatea medicală din Dobrogea și chirurgia românească sunt istorice. La sfârșitul lui decembrie 1989, când unii dintre confracții săi îl considerau „nebu” a afirmat și a lucrat cu folos la ctitorirea Facultății de Medicină și a Universității „Ovidius” din Constanța. În chirurgia românească a realizat operații în pionierat, cum sunt intervențiile laparoscopice, primele transplanturi de celule stem ș.a. În aceeași măsură în care a scris lucrări de specialitate, tratate, studii și articole, volume pentru studenți, Profesorul s-a aplecat asupra Istoriei, prin lecturi și realizarea unor cărți remarcabile, precum *Pagini din istoria chirurgiei românești*, 1161 p., *Istoria medicinei în Dobrogea, Codul lui Ovidius*, ca să

cităm cele mai valoroase contribuții ale domniei sale.

Într-un moment mai dificil al vieții mele, pe când mă pregăteam mental pentru intervenția chirurgicală pe care trebuia să o suport de urgență, în cabinetul său din clinica de chirurgie, mi-a arătat o cutie mare cu toată documentația pentru *Istoria chirurgiei*, recunoscând greutățile și provocările muncii de cercetare în domeniul istoriei. M-a bucurat mărturisirea Profesorului pentru că la zidirea templului muzei Clio istoricul pune multă râvnă și dăruire.

Cartea pe care o prezentăm distinșilor cititori ai revistei „Misiunea”, *Codex Aureus Medicorum*, semnată de profesorul Vasile Sârbu împreună cu generalul-maior (r) prof.univ.dr. Dan Mischianu, este, după cum suntem anunțați în Introducere, o „montare a perfuziilor contra uitării.”

Desigur, despre participarea corpului sanitar la Marele Război și Unirea din 1918 s-a scris. Tema are o bibliografie. Nu puteam avea o imagine cuprinzătoare asupra dimensiunilor jertfei românilor între 1914-1919 fără a cunoaște contribuția corpului medical chemat sub drapel. În linia întâi ori în spatele frontului, corpul medical, căruia i s-au atașat misiuni

medicale din Franța, Anglia, Scoția și SUA, a dus războiul epidemiologic, a făcut operații complexe, a asigurat îngrijirea postoperatorie, care s-a prelungit mulți ani după ce armele au tăcut.

Cartea este scrisă cu știință și recunoștință pentru cei peste 400 de medici militari, farmaciști, studenți medico-militari și 2400 de sanitari, care s-au jertfit la datorie scriindu-și numele pentru vecie în Panteonul eroilor poporului român. Profesorul Vasile Sârbu mărturisește: „În timp ce scriam despre ei parcă îi vedeam, cu siluetele de aur, cu inimile sfâșiate, cu sângele risipit în jurul lor, ca niște arhangheli în halatele lor lungi și albe și întotdeauna curate.”

Materialul rezultat din documentarea impresionată i-a ridicat profesorului Vasile Sârbu numeroase întrebări ale căror răspunsuri le găsim în cele 15 capitole și 48 de subcapitole. Analiza se deschide cu informații despre zestrea medicală la începutul războiului și experiența în Al Doilea Război Balcanic din 1913, urmată de „disecția” în anii neutralității, făcută pentru pregătirea sistemului sanitar de a face față provocărilor războiului. Evenimentele medicale sunt